

## **Ítéltábla**

**Bf.II.445/2007/10. szám**

### **A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, **2008. évi január hó 14. napján** tartott nyilvános *fellebbezési tárgyalás* alapján meghozta a következő

#### **í t é l e t e t :**

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2007. évi március hó 28. napján kihirdetett 5.B.593/2006/17. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott cselekményét testi sértés vétségének minősíti (Btk.170.§. (1).bek.).

A vádlottal szemben kiszabott büntetést 400 (négy száz) napi tétel, napi tételenként 100 Ft.- (egyszáz) forint, mindösszesen 40.000 Ft. (negyvenezer) forint pénzbüntetésre enyhíti. A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni oly módon, hogy egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés büntetés lép.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés elrendelését mellőzi, továbbá mellőzi a Hajdúszoboszlói Városi Bíróság 6.B.206/2003/2. számú ítéletével kiszabott 10 (tíz) hónapi börtön utólagos végrehajtását.

A másodfokú eljárásban 22.780.-Ft. (huszonkettőezer-hétszáznyolcvan) forint bűnügyi költség merült fel, amely az állam terhén marad.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

Indokolás:

A megyei bíróság a rendelkező részben írt ítéletével a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt 1 év 6 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentésre, másodsorban enyhítésre irányuló fellebbezést terjesztett elő.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 245/2007/2-I. számú átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást nagyrészt a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Eljárási hibát vétett azonban azzal, hogy bizonyítékként értékelte tanúnak a nyomozás során tett, a vádlottra nézve terhelő adatokat tartalmazó vallomását, azonban azt nem ismertette a Be. 297. § (1) bekezdésének megfelelően, így nem tette a tárgyalás anyagává. Ezért az ítélet a Be. 363.§ (2) bekezdésének b) pontja alapján tárgyalást tartott, melynek keretében újra kihallgatta a tanút, és ismertette a 2005. augusztus 23-án tett nyomozati vallomását.

Ily módon minden lényeges bizonyíték beszerzésre került. Az elsőbíróság azokat logikusan értékelte, indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett.

A megállapított tényállás azonban hiányos, így az elsőfokú ítélet a Be. 351.§ (2) bekezdésének b) pontja szerint megalapozatlan. Az ítélet a tényállást a Be. 352.§(1) bekezdésének a) pontja értelmében az iratok tartalma alapján kiegészíti azzal, hogy a sértett a testi sértés vonatkozásában joghatályos magánindítványát előterjesztette. Így a tényállás már megalapozott, és a Be. 351.§. (1) bekezdés szerint a másodfokú eljárásban irányadó.

Az elsőfokú bíróság törvényszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a cselekmény jogi minősítése kapcsán.

Kétségtelen, hogy a vádlott cselekménye a nyak megragadása folytán alkalmas volt reflexes úton életveszélyes, akár halálos kimenetelű sérülés okozására. A bolygóideg (nervus vagus) izgalma arra érzékeny egyéneknél ugyanis már igen kis erőbehatásra kialakulhat, és reflexes szívmegállást okozhat. Ennek előfordulása azonban igen ritka, és egy ilyen mechanizmussal az egyébként laikus vádlottnak számolnia nem kellett. Ezt alátámasztja a másodfokú eljárásban kirendelt igazságügyi orvos szakértő véleménye, mellyel szakértő is egyet értett. A szakértő által előadottakból az is megállapítható, hogy a

terhelt cselekménye nem volt alkalmas arra, hogy más mechanizmus, nevezetesen fulladás következtében a sértett halálát okozza, még hosszabb időtartam esetén sem.

Ebből az következik, hogy a vádlottnak sem az egyenes, sem pedig az eshetőleges szándéka nem bizonyítható az életveszélyes eredmény vonatkozásában. Így cselekménye nem minősülhet az elsőfokú ítéletben megállapítottak szerint.

A szakértő a tárgyaláson azt is elmondta - a nyomozás során adott szakvéleményével összhangban -, hogy a vádlott által kifejtett cselekmény nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására nem volt alkalmas. Így az súlyos testi sértés kísérletének sem minősülhet. Ezért az elbírált cselekmény minősítése könnyű testi sértés vétsége (Btk. 170.§ (1) bekezdés).

A megváltozott minősítéshez képest az elsőfokon kiszabott büntetés nyilvánvalóan eltúlzottan súlyos. Ezért azt a másodfokú bíróság enyhítette, és a Btk. 51.§-a szerinti pénzbüntetést szabott ki. A napi tételek számát az elkövetett cselekmény súlyához, az egy napi tétel összegét pedig a vádlott személyi és jövedelmi viszonyaihoz igazította. Az 52.§ alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Ennek során értékelte az elsőfokú bíróság által helyesen feltárt bűnösségi körülményeket.

Mivel szabadságvesztés büntetés nem került kiszabásra, természetesen még mellőzte a közügyektől eltiltásra és az előző felfüggesztett szabadságvesztés utólagos kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

A fentiek szerint a Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be.372.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

Az enyhítésre irányuló fellebbezések eredményesek voltak, ezért az ítéltábla a Be. 381.§-ának (2) bekezdése alapján mentesítette a vádlottat a másodfokon felmerült bűnügyi költség megfizetése alól, így azt az állam viseli.

Debrecen, 2008. január 14.

Dr. Kardos Sándor sk.  
a tanács elnöke

dr. Gömöri Olivér sk.  
előadó bíró

dr. Elek Balázs sk.  
bíró

ZÁRADÉK: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5.B.593/2006/17. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2008. január 14.

Dr. Kardos Sándor sk.  
a tanács elnöke

